

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA

VOL. II

Florida • Georgia • Hawaii • Idaho • Illinois • Indiana • Iowa • Kansas

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA — VOL. II

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 04

*Florida, Georgia, Hawaii, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa,
Kansas. Altera pars itineris per Americam; prologus arcticus,
omnibus voluminibus communis, hic integer servatur,
contractus pro iis qui seriem ex ordine legunt.*

Caput Nullum — initium commune

*Hoc caput initiale omnibus sex voluminibus seriei Mulieres
Civitatum Foederatarum commune est. Hic integrum redditur,
sed clausum, ut series ordine sine repetitione legi possit.*

CAPUT NULLUM

Hic mundus non est regio: est limes. Polus Septentrionalis non excipit, non ignoscit, nullum errori locum relinquit. Candor regnat ut res absoluta, tacita et sine memoria. Temperatura non est notitia meteorologica: est praedator. Nox per menses durat, cogitationes opprimit, hominum lineamenta depravat, voluntatem devorat.

Communitates paucae sunt, parvae, clausae. Inuit, Yupik, populi arctici ibi vivunt ubi nemo manere eligeret. Hic quisque ad salutem gregis necessarius est. Si utilis non es, onus fis. Et qui onera fiunt in silentium evanescunt, in nivem, in rationem loci qui nihil concedit.

Stationes scientificae aliud frigoris genus addunt: illud ordinum. Hic mulier res rara est, anomalia quae aut se accommodare aut

succumbere debet.

In hoc loco notio «evanescendi» non exstat. Est tantum candor qui omnia delet.

Mulieres Inuit et Yupik

Puella arctica non indulgenter educatur: paratur. Mature discit frigori, tenebris, fami resistere. Gregi utilis fieri debet, quia hic identitas non est propria. Est munus. Mulier onus familiae et communitatis fert: cibum, ignem, liberos, pelles, curam. Nemo de iuribus loquitur. Nemo de fragilitate loquitur. Animi demissio exstat, sed nomen non habet. Violentia exstat, sed testes non habet.

Mulier stationum scientificarum

Docta, perita, disciplinae assueta. Advenit ut investigatrix, technica, medica. Cito intellegit Polum Septentrionalem titulos non agnoscere. Hic sola animi duritia valet. Ordines virorum ei dominantur, et quodvis infirmitatis signum pro infirmitate habetur. Locus est ubi robur non sufficit: summa sui continentia requiritur.

Mulier occidentalis «externa»

In libertate educata, advenit putans se frigus vincere posse. Sed locus eam frangit: solitudo, spatia angustissima, silentia sine fine. Stationes non sunt communitates, sunt machinae. Et mulier, intra machinam a viris descriptam, pugnare debet ne evanescat.

Iter ad finem mundi

Vicinus meus, Antonius, Nino appellatus, per annos de Promunturio Septentrionali loquebatur, de sole mediae noctis, de mensibus sine tenebris. Somnium erat quod in sinu servabat,

quasi rem impossibilem. Quodam mane mense Maio tintinnabulum eius pulsavi et hoc tantum dixi: «Sarcinas para. Intra horam redibo. Post 30 dies revertemur.» Me intuitus est, miratus, laetus. Uxor eius, sollicita, rogavit quid in animo haberemus. «Somnium persequi», respondi.

Currum conscendimus. Uxores nostrae nos quasi insanos aspiciebant. Sed hoc iter verum erat. Nino iam quaestionibus plenus erat. «Quo imus? Quantam pecuniam afferam?» «Quiesce», ei dixi. «Post 54 horas illic erimus. Tantum 5.000 chiliometra. In novo Range Rover sumus. Itinere frui.»

Singulis 300 chiliometris consistere debebam: ille, duodecim annis me maior, suum modum habebat. Ego aquam et liquores habebam; ille cafaeum et corporis necessitates. Et quo longius progrediebamur, eo plura de vita sua narrabat. Res quas numquam scivissem, nisi via illa sine fine fuisset.

Duo viri soli in curru semper de mulieribus loquentes. Ille uxorem tantum suam cognoverat. Risi. Eum confirmavi: «Nos eodem modo sumus.»

Rogavit quomodo mentem sanam servarem dum per 60 horas currum agerem. De Russia ei narravi, cum annos 22 natus per 51 horas currum egissem ut mulierem convenirem quam numquam videram. «Spatia non sunt limites», ei dixi, «sunt excusationes. Ego numquam ullas habui.»

Adventus in candorem

In Norvegiam intravimus. Deversorium in via. Ibi currum relicturi eramus et traha perrecturi.

Dux tecta erat, impenetrabilis. Cum perspicilla detraxit, intellexi eam mulierem esse. Mulier Norvegica, tacita, directa, glacialis.

Nino in media traha, illa ante, ego cum meis 190 centimetris post, agmen claudens.

Adhuc dies erat. Horologium meum horam monstrabat, sed non dicebat utrum nox an mane esset. Sol mediae noctis erat. Ad Promunturium Septentrionale perveneramus.

Nino flevit. Me amplexus est. Ei ridens dixi: «Cave... homines putare possunt nos esse cinaedos.» Risimus, sed in fine mundi eramus.

Tum gelu venit: -52 gradus Celsius.

Ingressus in veram regionem arcticam

Nos in capsam metallicam duxerunt ut vestes mutaremus. Vestimenta gravissima, farta, clausuris tractilibus implicatis clausa.

Pro duce solvi. Nino in iglu cum quibusdam viris relictus est; ego in alio cum familia: sene inter 70 et 80 annos nato, et tribus mulieribus inter 30 et 50 annos natis.

Mundus clausus erat. Simplex. Ferus.

Vir seorsum stabat. Mulieres modum servabant. Et latrina erat collis quinque metris ab iglu distans: stercus congelabatur antequam humum tangeret. Prima mea urina stella arctica flava facta est. Septentrio me salutabat.

Mulier media aetate, Magi, paulum Anglice loquebatur. Cetera erant gestus, oculi, manus. Lingua frigoris.

Cum nescirem quomodo vestimento uterer, illa, nihil cogitans, inguina mea tetigit ut clausuram occultam ostenderet. Nulla malitia erat, nullus pudor: munus tantum. Salus.

Tres dies in iglu

Cibum attulerunt. Piscem fumo duratum, piscem crudum, iecur aselli, ventrem balaenae. Et globulos squali. Nulla electio erat. Nihil aliud. Erat quod natura praebet.

Tum bibi: liquorem rubrum. Vinum esse putavi. Erat sanguis balaenae colatus, coctus, dulcificatus. Bibi. Robur mihi dedit quod numquam antea senseram. Vim primigeniam. Cocainum esse putavi. Minime. Erat Septentrio corpus ingrediens.

Mulieres me observabant. Senex venatum exiit. Ego quiescebam et sanguinem bibebam. Tres dies sine telephono, interrete, computatro, sine Nino. Ego tantum et illae.

Nox non erat. Lux tantum, ignis, glacies, spiritus.

Tres mulieres ad dormiendum decubuerunt. Ego locum quaerebam. Natu minima brachium sustulit et mihi signum dedit ut accederem. In risum eruperunt. Non intellexi. Dixerunt me esse suum «Natale».

Modus dicendi me receptum esse.

Conatus sum eis aliquid pecuniae dare ut gratias agerem. Recusaverunt. Amplexum tantum volebant. Et pauca verba Calabrica ut propius se sentirent.

Ibi intellexi pretium donorum verorum: eorum quae nec emi nec vendi possunt.

Valedictio ducis

Post tres dies dux advenit. Cum tribus mulieribus per horam locuta est. Ego foris eram. Non intellegebam quid dicerent. Mea res non erat. Erat lingua earum, mundus earum, lex earum.

In capsula, dum vestes exuo, dux intravit. Curiosa. Directa. Septentrionalis. Me arte amplexa est. Me osculata est. Cutis eius candida erat ut lac. Oculi eius caerulei ut caelum Augusti.

Rogavit ut eam abducerem. Quidvis fecisset ut ex illo mundo exiret.

Reverenter subrisi. Non poteram. Non debebam.

Unum tantum promissum ei reliqui: «Si quid tibi opus erit, epistulam mihi scribe. Te adjuvabo.» Etiam pecuniam recusavit. Mulier pulchra erat, sed sola. Solitudo quae procul non cernitur. Solitudo cui frigus non ignoscit.

Reditus domum

Nino arcessitum ivimus. Exsultabat. Redire nolebat. Sed ego constitutum cum uxore eius habebam.

Omnibus de tribus suis diebus narravit. Ego tacui. Numquam quicquam cum homine communicavi. Tantum cum charta.

Atque ita, dum Nino ad mundum suum redibat, ego iam in itinere ad alium eram. Alia meta. Alius occursus.

Salve.

Epilogus

Septentrio te non capit: te mutat. Et numquam

integrum te reddit. Viri ad Polum Septentrionalem veniunt lucem quaerentes, silentium, imagines photographicas, somnia. Mulieres manent ut supersint.

Viri narrant quae viderunt. Mulieres tacent quae passae sunt.

Viri redeunt. Mulieres manent. Manent in frigore, in domibus nivis, in silentiis inauditis. Manent ut communitates sustineant quae eas non celebrant. Manent ut liberos, senes, peregrinos tueantur. Manent invisibiles.

Unam tantum memoriam illinc tuli: mulierem pulchram, incredibiliter pulchram, sed solam. Non sensu amatorio. Sensu humano. Sensu tragico.

Meditatio

Septentrio corpus non necat. Praesentiam necat. Et quod restat candor est: locus ubi mulieres simul vivunt et evanescent.

Ideo scribo. Quia loca extrema suam historiam non narrant. Et qui ea pertranseunt luxum tacendi sibi permittere non possunt.

Non ego. Non ego. Terra mea me genuit, et reliquus mundus me excipit non ut hospitem, sed ut unum e familia.

Ex absoluto Septentrionis candore in absolutam Civitatum Foederatarum confusionem descendi.

CIVITATES FOEDERATAE AMERICAЕ

Munus impossibile

Duodeviginti annos apud societatem Americanam laborare tibi dat quod nulla alia societas in mundo dare potest: culturam laboris, rationes agendi, propositum clarum, et ordinem bonorum quae non sunt theoria — sunt usus cotidianus. Ea tibi non explicant; ea tibi aedificant. Et id faciunt nulla a te venia petita.

In officio urbis New York eram cum mihi munus oblatum est quod numquam cogitaveram. Non promotio. Non translatio. Experimentum.

Programma secretum, institutum ut exemplar necessitudinum humanarum intra Civitates Foederatas probaretur. Non elegerant moderatores, psychologos, institutores. Elegerant homines certo rerum verarum usu praeditos. Et nomen meum prodiit — quamquam per duodeviginti annos in venditionibus fueram. Non munus spectabant: mentem spectabant.

Probatio explicatu simplex erat et perfectu difficillima:

50 civitates Americanas uno anno visitare, urbes ipse eligens et in singulis saltem hebdomadem manens.

Duae ultimae hebdomades feriae coactae futurae erant. Omnes sumptus ipsi solverent. Mihi tantum vivendum erat, observandum, intellegendum, et relatio singulis diebus Lunae tradenda. Narratio humana, sicca, accurata.

Contractum subscripsi. Domum certiolem feci. Nihil rogaverunt. Tantum scire volebant num commeatus menstrui advenissent. Ego annum in America obiturus eram. Illi, ut semper, mensem proximum obibant.

Ad cautionem, stipendium meum directo in rationem argentariam meam in Italia deponeretur. Modus urbanus erat mihi dicendi: «Nihil stulte facias. Cum eo quod habes vive. Videamus quis vere sis.»

Quindecim demum annis post ad relationes meas primigenias accessi, ad analyses, ad materiam quam de me collegerant. Hic liber inde natus est. Veniam eum edendi impetravi, una condicione: ne umquam societatem nominarem quae eum mandaverat.

Nihil refert. Haec historia non est de signis. Est de viro in terra quae intellegi non potest nisi eam ipse experiaris.

Incipiamne a loco remotissimo?

Ratio postulabat ut a marginibus inciperem, non a centro. Duabus de causis simplicibus:

1. Recens ab experimento eram: summa perspicuitas, maxima attentio.
2. Ab extremo incipiens cursum corrigere et iter pure perficere poteram.

Non opus erat in urbe Boston aut Chicago incipere. A limite incipiendum erat. A loco qui tantum in charta America erat.

Juneau elegi, caput Alaskae. Seclusum. Nave aut aëroplano tantum adeundum. Urbs quae nullius est. Locus aptissimus ad incipiendum.

Opes optime disponere

Antequam proficiscerer, feci quod Americanus praecipue observat: me ut homo peritus, non ut viator otiosus, ordinavi.

Tres e celeberrimis societatibus aëriis vocavi, eas quae amplissimas retes domesticas habent. Minus quam una hora libellum quinquaginta volatuum domesticorum sexaginta centesimis deminutum emi.

Nulli temporis limites. Nulli dierum limites. Nullae restrictiones. Una tantum condicio: eos intra annum adhibere.

Idem feci cum catenis deversoriorum, Uber Taxi, societatibus quae currus locant, deinde tabulam rectam itinerum paravi, rationum, non temporum.

Paratus eram.

Primus meus verus successus fuit. Primum signum me scire movere. America eos remuneratur qui agunt, non qui exspectant.

Cum societas negotium vidit, fecit quod cultura Americana semper facit: fidem exploravit.

Poteramne annum continui motus regere? Poteramne casibus improvisis, spatiis, necessitatibus subitis occurrere? Eramne sui iuris?

Hac de causa, antequam proficiscerer, aliam rem gravissimam constitui:

Curavi ut in charta creditoria limes menstruus saltem 100.000 dollariorum mihi esset.

Non ut expenderetur. Ut demonstraretur nos ea regere posse. Americani sic cogitant: si sui iuris non es, libertatem non habes. Et si libertatem non habes, aestimari non potes.

Ex illo tempore programma non iam munus erat. Erat missio.

ET NUNC VERE ITER FACIMUS

Alaska pars Civitatum Foederatarum est sola geographia. Alius mundus est.

Locus est ubi mulieres sine vestigio evanescunt. Ubi querela numquam ad metam pervenit. Ubi urbes nihil sunt nisi insulae cultae in media continente fera.

Juneau prima mea probatio fuit: urbs caput sine viis quae eam cum reliqua terra coniungant. Frustum Americae quod Americam non sapit.

Hic aliquid intellegere coepi: iter non geographicum futurum erat. Humanum futurum erat.

PARS 1 (Volumen I)

Alabama – Alaska – Arizona – Arkansas – California – Colorado – Connecticut – Delaware – Florida – Georgia

PARS 2 (Volumen II)

Hawaii – Idaho – Illinois – Indiana – Iowa – Kansas – Kentucky – Louisiana – Maine – Maryland

PARS 3 (Volumen III)

Massachusetts – Michigan – Minnesota – Mississippi – Missouri – Montana – Nebraska – Nevada – New Hampshire – New Jersey – New Mexico

PARS 4 (Volumen IV)

New York – Washington

PARS 5 (Volumen V)

North Carolina – North Dakota – Ohio – Oklahoma – Oregon – Pennsylvania – Rhode Island – South Carolina

PARS 6 (Volumen VI)

South Dakota – Tennessee – Texas – Utah – Vermont – Virginia – West Virginia – Wisconsin – Wyoming

FLORIDA

Florida paradoxum vivum est.

Civitas est quam mundus ut locum feriarum videt: litora, sol, horti oblectamentorum, palmae, potiones mixtae, maria tepida, Miami, Orlando, Tampa. Colores ubique. Perpetua species felicitatis.

Sed qui ibi vivunt sciunt Floridam esse etiam: – paupertatem diuturnam – pensiones intolerabiles – inaequalitatem profundam – peregrinationem praedatricem – tempestates per vices redeuntes – laborem temporarium – communitates fragiles – violentiam domesticam altissimam – senes in marginibus relictos.

Civitas est duabus faciebus: charta picta pro viatore et res vera pro mulieribus quae eam stantem tenent. In Florida de absentia mulierum non multum loquuntur. Sub harena, sub mari, sub risibus coactis latet. Sed ibi manifesta est, cotidie.

Mulier prospera evanescit propter onus sociale, perpetuam incertitudinem, ministeria non sufficientia, munera invisibilia quae oeconomiam sine ulla agnitione movent.

Evanescencia est operativa, non symbolica.

Curatrix senum – annos 52 nata

Florida domus senectutis Americae est. Milliones senum hic vivunt, multi sine familiis, alii gravibus morbis affecti.

Non instituta eos sustinent: mulieres sustinent.

Curatrix est, adiutrix sanitatis, ministra domus senum. Saepe in condicionibus difficilibus laborat: vices longae, mercedes exiguae, aegroti difficiles, instituta privata quae in omnibus parcant, et officia ingentia.

Corpora tollere debet, medicamenta dare, purgare, lavare, audire, sedare, tenere.

Nullum tempus sibi habet. Nullam pecuniam seponendam habet. Vita eius circa fragilitatem aliorum versatur.

Absentia eius corporea est: nullus dies est qui vere suus sit.

Si deest, nemo eam supplebit. Ordo sine ea se sustinere non potest, sed simulat se posse.

Ministra regionis peregrinatorum – annos 26 nata

Florida peregrinatione viget. Peregrinatio mulieribus viget.

In cauponis laborat, in deversoriis, in thermopoliis, in diversoriis lautis, in hortis oblectamentorum, in domibus aleatoriis, in clubis litoralibus. Horarium non habet: vices habet. Stabilitatem non habet: tempora anni habet. Cursum honorum non habet: tantum superest.

Vita eius est: – risus coacti – postulationes perpetuae – stips quae de mense decernit – emptores arrogantes – praefecti qui eam momento substituunt – labor animi perpetuus.

Noctu sero surgit, fessa. Postero mane rursus incipit.

Absentia eius moralis est: pro peregrinatoribus non exstat. Ministerium est, non persona.

Mare cotidie videt, sed non est pro ea.

Mulier Advena Regionum Interiorum – 31

annos nata

Procul a litoribus et urbibus novis iacet Florida vera: agri, tepidaria, oppida parva et pauperia, labor manuum.

Mulier advena – saepe ex America Latina aut ex Haitia – omnia tenet quae civitas ostendere non vult: – domorum purgationem – agriculturam – ciborum involutionem – ministeria male soluta – infantium custodiam informalem – vices nocturnas in deversoriis viatoriis. Magistratus timent, parvo vivunt, pecuniam domum

mittunt. Multae solae sunt, aliae cum liberis parvis in vicis duris educandis.

Absentia eius simul oeconomica et linguistica est: Anglice bene non loquitur, nescit quomodo auxilium petat, nulla vera iura habet. Ordo ea utitur. Et cum ea iam non eget, eam abicit.

Mulier est quae Floridam mundam tenet, quin Florida eam esse agnoscat.

Mulier Quae cum Tempestate Vivit – 37 annos

nata

Florida sub perpetua procellarum minatione vivit. Quodque tempus anni anxietatem affert: apparatus, clausuram, exspectionem, spem.

Cum procella ferit, quis domum, liberos, documenta, pauca quae habemus tuetur? Semper illa.

Multae mulieres vivunt in: – domibus mobilibus – diaetis veteribus – regionibus maritimis periculosis – vicis marginalibus.

Quaeque procella significat: evacuationem, iacturam laboris, aquam e pavimento abluendam, pauca quae remanent servanda.

Et saepe id significat solam id facere.

Absentia eius ad ambitum pertinet: Civitas tutelam promittit, sed illae sunt quae gravissime feriuntur, coactae corrui et ab integro incipere. Quaeque procella aliquid amittunt quod nemo reddere potest: robur, tempus, stabilitatem mentis.

Epilogus – Florida

Florida in perpetuo contrario vivit: lux absoluta et tenebrae absolutae. Peregrinatio internationalis et incertitudo localis. Divitiae conspicuae et paupertas in ipsa structura.

Mulieres hic non una nocte evanescent. Lente tabescunt, inter vices, aestum, procellas, emptores, senes, liberos, labores incertos, et sumptus vitae immodicos.

Absentia mulierum in Florida non est eventus. Est processus.

Perpetua detractio virium, temporis, dignitatis, agnitionis.

Ordo per eas superest, sed se gerit quasi non exstarent.

Meditatio – Florida

Florida unam rem simplicem docet: absentia feminea coloribus picta esse potest.

Non opus est frigore Alaskae, historia Alabamae, asperitate Arizonae ut mulier deleatur.

Interdum satis est: – peregrinator qui videre non potest – senex qui ab aliis pendet – conductor qui abutitur – procella quae omnia aufert – stipendium quod numquam sufficit – pensio impossibilis – cultura quae laborem invisibilem non agnoscit. Florida locus est ubi mulieres in sole laborant sed in umbra vivunt.

Et ideo in hoc volumine est. Quia veritatem ostendit: etiam locus felicissimus mundi crudelissimus esse potest erga eos qui eum stantem tenent.

GEORGIA

Georgia civitas duplex est: in superficie nova, in corde antiqua.

Atlanta celeriter movetur: technologia, aëroportus, musica, universitates, negotia nigrorum, res publica nationalis. Reliqua civitas tamen immota manet: rura, industriae ciborum, religio, mos conservator, paupertas stabilis.

Regio est quae historiam iurium civilium fecit, sed multas mulieres suas post se reliquit.

Georgia mulieres non violentia conspicua delet. Eas delet pondere traditionis, paupertate immota, officiis familiae non communicatis, labore duro et male soluto qui normalis videtur.

Hic mulieres sunt columna, machina, centrum. Et ob hoc ipsum pro certo habentur, pro certo habentur, adhibentur, oneribus obruuntur, in consiliis negleguntur.

Georgia civitas est quae in umeris mulierum vivit et se gerit quasi onus illud naturale esset.

Mulier industriae ciborum – annos 30

Georgia una ex capitibus Americae industriae pullorum et carniū est. Officinae ingentes, ordines productionis infiniti, vices durae, loca frigida, strepitus perpetuus.

Mulier quae hic laborat obit: – repetitionem exhaustientem – vulnera, contusiones, dolores diuturnos – custodiam perpetuam – pressuram temporum productionis – pacta fragilia – mercedes quae numquam crescunt.

Industria ciborum numquam consistit: non propter morbum, non propter graviditatem, non propter difficultates familiae.

Si deest, aliquis eam intra semihoram supplebit. Nemo rogat cur. Nemo aspicit quid in umeris ferat.

Absentia eius industrialis est: ad partem machinae redacta.
Numerus qui fungi debet. Non vita quae intellegi debet.

Mulier communitatum nigrarum – annos 48 nata

In Georgia nigra mulieres omnia sunt: mater, operaria, dux,
fulcimentum spiritale, memoria historica.

Illa est quae familiam amplam sustinet, quae intra et extra domum
laborat, quae liberos et saepe etiam nepotes sustinet, quae
communitates integras coniunctas tenet cum viri evanescent
propter labores incertos, morbos, carcerem, animi demissionem.

Partes ingentes agit, numquam agnitas.

Atlantae laborat in: – scholis– re sanitaria– officiis– ministeriis
publicis– vecturis– auxilio. In Meridie rustico etiam magis: –
agricultura– tabernis– ecclesiis– cura senum– auxilio informali
familiarum fractarum

Absentia eius socialis est: omnes ea utuntur, omnes eam
postulant, sed nemo eam in medio consiliorum ponit.

Mulier est quae populum integrum sustinet, numquam corruere
valens.

Mulier quae inter fidem et imperium vivit –

annos 44 nata

Georgia una ex civitatibus Americae religiosissimis est. Ecclesia
hic non est vita spiritalis: est ordinatio socialis.

Multis mulieribus fides unicum spatium respirandi est. Sed multae
ab eadem structura captae tenentur.

Munera rigida: – uxor devota– mater praesens– mulier honesta–
sodalis communitatis actuosa

Regulae severae: – ne infirmitatem ostendas – ne familiam
«macules» – ne viro in publico contradicas – ne a muneribus
traditis deflectas.

Multis mulieribus religio perfugium est. Aliis, imperium.

Absentia eius culturalis est: vere exprimere non potest quae sit,
quia communitas ei imaginem praefinitam dat. Ex officio subridet,
non ex electione.

Mulier invisibilis suburbiorum – annos 32 nata

Extra Atlantam tempus tardatur. Urbes parvae, ministeria
minima, scholae pauperes, vecturae fere nullae.

Mulieres hic vitam vivunt plenam parvarum difficultatum sine
solutione: – mercedes exiguae – pensiones crescentes – scholae
non sufficientes – cura medica longinqua – vitia late diffusa –
defectus occasionum – labor corporeus aut repetitus.

In superforis laborant, in cauponis cibi celeris, in horreis, in
purgationibus, in tabernis localibus. Quoque mense pugna
nummaria est. Quisque annus idem videtur.

Absentia eius ad regionem pertinet: in loco vivit qui non mutatur
et qui eam mutari non sinit.

Capta est non porta clausa, sed tota geographia immobili.

Epilogus – Georgia

Georgia civitas est quae postulat ut scias quo aspicias. Si Atlantam
aspicis, novitatem videre putas. Si Meridiem rusticum aspicias,
historiam antiquam vides. Si industrias aspicias, partem

oeconomiae durissimam vides. Si communitates aspicias,
aerumnam normalitate dissimulatam vides.

Mulieres hic non subito evanescunt. Lente se consumunt sub: –
traditionibus rigidis – labore gravi – muneribus impositis –
paupertate molli – officiis ingentibus – communitatibus quae
multum petunt et parum dant.

Absentia mulierum in Georgia non est vacuum. Est onus.

Onus quod mulieres ferunt numquam querentes, quia nemo circa
eas eas assuefecit ut audirentur.

Meditatio – Georgia

Georgia veritatem duram illustrat: sunt civitates ubi mulieres non
trauma delentur, sed consuetudine.

Normale est eam tenere. Normale est eam plus facere. Normale est
eam ubique esse. Normale est eam non corruere. Normale est eam
subridere etiam cum fessa est.

Et cum aliquid «normale» fit, videri desinit.

Georgia docet absentiam ab ipsa traditione construi posse:
violentia aperta non necessaria est, munus sociale per decennia
impositum satis est.

Mulieres hic conspici non postulant. Tantum postulant ne ab
ordine quem sustinent consumantur.

Et hoc satis est ut eam in corde voluminis ponat.

HAWAII

Hawaii fallacia elegantissima Civitatum Foederatarum est.

Mundo paradisi sunt: litora, aqua turchesina, ars undis vehendi, caelum perfectum, chartae pictae, peregrinatio ex indice. Colores ubique, tranquillitas apparens, natura mirabilis.

Sed Hawaii vera longe alia est: – sumptus vitae immodici – mercedes exiguae – possessio agrorum in paucos collata – peregrinatio quae opes devorat – communitates locales in margines pulsae – identitas deleta aut vendita – paupertas post prospectus perfectos occulta.

Mulieres hic non propter violentiam manifestam evanescent. Evanescent quia in terra vivunt quae mundo unam imaginem vendit et aliam iis qui in ea vivunt occultat.

Absentia earum duplex est: – invisibiles in numeris peregrinationis – invisibiles in narratione culturali Americana.

Hawaii mulieres uno ictu non delet. Eas tarditate delet. Oeconomia. Peregrinatione quae nullum locum relinquit. Identitatibus raptis.

Domina hospitalitatis – annos 34 nata

Hawaii peregrinatione viget. Ministri receptionis, ministrae cauponarum, cubicularia, ministerium cubiculorum, balnea medica, actiones peregrinatorum. Mulieres hic cor huius ordinis sunt.

In locis laborat quae perfecta videntur, sed re vera sunt: – modus celer – mercedes exiguae – postulationes perpetuae – horae impossibiles – praefecti qui risus coactos exigunt – emptores qui eam saepe ut «partem fasciculi» tractant.

Cum duabus difficultatibus perpetuis vivit:

1. pensiones intolerabiles (multae domum cum 3-4 hominibus communicant)

2. *Sumptus vitae immodici (omnia bis tanti constant*
quanti in continenti)

Paradisus naturalis undique eam circumdat, sed vita eius cotidianum certamen contra sumptus est.

Absentia eius oeconomica est: in paradiso laborat quem sibi praestare non potest.

Mulier indigena hawaiiiana – annos 29 nata

Mulier indigena cor Hawaii est et persona maxime destituta.

Historia clara est: colonia deducta, amissio terrae, impositiones culturales, peregrinatio invadens. Vita eius libramentum est inter traditionem, familiam, laborem, resistantiam culturalem.

Saepe in partibus necessariis laborat: – scholis – re sanitaria – auxilio communitatis – programmatis socialibus – agricultura tradita – inceptis culturalibus.

Partes ingentes agit, tamen non agnoscitur. Cultura eius mundo ut res popularis venditur: saltationes, musica, signa in oblectamentum peregrinatorum conversa.

Absentia eius culturalis est: identitas eius ostenditur, sed non observatur.

Ubique ut imago adest, ubique ut vox abest.

Mulier quae sustinet familias

Multarum Generationum – 46 Annos Nata In Hawaii multae sunt familiae multarum generationum: non ex traditione, sed ex

necessitate oeconomica.

Tres generationes in eadem domo, saepe parva: avi, parentes, liberi, fratres et sorores.

Mulier hic spina structurae est: – laborat – coquit – liberos curat – senes adiuvat – pons est inter linguas diversas – rationes tenet – difficultatibus sine auxilio occurrit.

Perexiguum otium habet. Spatium proprium fere nullum. Onus animi ingens.

Absentia eius domestica est: omnes ab ea pendent, sed nemo eam videt qualis vere sit.

Familia robur eius est et cavea eius.

Mulier Vivit inter Solitudinem et Naturam – 32

annos nata

Extra Honolulu et diversoria lauta archipelagus varius est: insulae remotae, vici parvi, communitates seclusae.

Hic labor est: – agricultura– piscatio– conservatio– ministeria parva– scholae necessariae– cura communitatis.

Mulier vitam vivit quae ex America continenti simplex videtur. Dura est: vecturae paucae, ministeria sanitatis longinqua, occasiones fere nullae, vitia late diffusa, pretia caelestia, solitudo mentis normalis.

Absentia eius geographica est: extra mappas potentiae et imaginationis nationalis vivit.

Natura pulchritudo est et solitudo.

Epilogus – Hawaii

Hawaii locus est ubi omnia duplicia sunt: pulchritudo et labor, divitiae et paupertas, imago et res, peregrinatio et exstirpatio.

Mulieres hic non a tragoedia delentur, sed ab oeconomia. Ab historia. A peregrinatione invadente. A sumptibus vitae opprimentibus. A narratione perfecta quae omnia ostendit praeter eas.

Absentia mulierum in Hawaii oritur ex: – identitate rapta – labore male soluto – cultura vendita – familiis onerosis – nullo spatio proprio – futuro incerto.

Hawaii levis videtur. Non est.

Meditatio – Hawaii

Quaeque civitas aliam absentiae faciem ostendit. In Hawaii absentia colorem maris habet, formam harenae, vocem traditionis abusae.

Hic mulier ut imago videtur et ut persona non videtur. Adhibetur in mercatura peregrinationis, in arte populari visitoribus vendita, in imaginibus perfectis diversorum lautorum.

Sed vita eius vera est: – cara – laboriosa – plena officiorum – plena pactionum – incremento sociali fere carens.

Hawaii docet etiam paradisum in absentiis eorum qui eum incolunt aedificari posse.

Et ideo haec civitas in libro est: non ut locus somniorum, sed ut argumentum mundum superficiem aspicere et eos neglegere qui rem veram stantem tenent.

IDAHO

Idaho civitas est quae in umbra vivit. Strepitum non facit, attentionem non allicit, et a reliqua America fere numquam memoratur.

Est montes, agricultura, solana tuberosa, pecora, frigus, distantiae, silentium. Terra est natura dives et occasionibus egena. Civitas ubi tempus lente movetur, et vita mulierum etiam lentius.

Idaho mulieres non violentia spectabili delet. Eas delet solitudine, religione rigida, defectu ministeriorum, distantia geographica, paupertate dispersa, et cultura quae pro certo habet mulieres omnia coniuncta tenere. Absentia mulierum hic geographiae fructus est: spatia ingentia sunt, opes paucae, communitates clausae.

Mulier agriculturae – annos 36 nata

Idaho agricultura et re pecuaria viget. Mulieres semper pars catenae productionis fuerunt. Non «auxilium» vocantur, sed quia sine eis nihil procedit.

In agris laborat, in stabulis, domum et liberos regens, saepe nihil distinguens inter laborem et vitam privatam.

Surgere ante lucem, animalia, aqua gelida, purgatio, messis, cibi omnibus parati. Nulli dies otii. Nulla merces separata. Omnia sunt «familia».

Absentia eius oeconomica est: laborat ut vir, sed publice «non laborat».

In stipendiis, documentis, statisticis non apparet. Exstat tantum in labore.

Mulier Ecclesiarum Conservatricium – 42 annos

nata

Idaho praesentiam religiosam fortem, saepe conservatricem, habet. Hic mulieres exemplaria certa referre debent: matrem, uxorem, personam devotam, tacitam, honestam, semper paratam.

Communitas observat. Iudicat. Corrigit.

E munere suo exire sibi permittere non potest: quaevis deflexio macula familiae est. Absentia eius culturalis est: corpore non evanescit; in munere sibi assignato evanescit.

Ubique adest, sed se exprimere non potest.

Mulier laborum invisibilium – annos 30

Extra agros et ecclesias oppida parva sunt: Nampa, Idaho Falls, Pocatello.

Hic mulier laborat ut: – arcaria– purgatrix– operaria centri telephonici– adiutrix tabernae– operaria cibi celeris– adiutrix scholae.

Labores qui communitates integras sustinent sed cursum honorum non aedificant, incrementum non permittunt, securitatem non praestant.

Absentia eius socialis est: vita eius a re publica «magni momenti» non habetur, in programmata progressionis non intrat, in sermone publico non apparet.

Mulier est quae Idaho «normalem» supra aquam tenet, illa de qua nemo loquitur.

Mulier quae in distantia vivit – annos 51 nata

In Idaho domus et communitates horis inter se distant. Viae longae, valetudinaria longinqua, scholae paucae, tabernae paucae.

Mulier quae hic vivit obit: – solitudinem mentis – hiemes asperas – ministeria sanitatis longinqua – tempora auxilii aeterna – vitam omnino domesticam – vitia late diffusa – paupertatem occultam. Si quid urgens accidit, sola est. Si difficultatem habet, exspectat. Si fessa est, nemo id videt.

Absentia eius geographica est: in distantia evanescit. Exstat, sed extra mappam.

Epilogus – Idaho

Idaho civitas silvarum, montium, silentii est. Et in silentio mulieres facilius perduntur.

Absentia eius non est scandalum, non est nuntius, non est numerus. Est vacuum cotidianum ortum ex: – muneribus rigidis – vita rustica onerosa – geographia difficili – oeconomia infirma – religione quae imponit et non audit.

Idaho strepitu non vulnerat. Neglegentia vulnerat.

Meditatio – Idaho

Quaeque civitas suam absentiae formam habet. In Idaho absentia formam distantiae induit.

Hic mulier ex ordine non expellitur: ordo eam ne videt quidem.

Invisibilis est quia ibi vivit quo nihil pervenit: non notitiae, non cura sanitatis, non res publica, non occasiones.

Idaho ostendit non tragoedia opus esse ut praesentia mulierum deleatur. Satis est terra quae lentius quam vita movetur.

Et ideo haec civitas in volumine est: quia absentia eius strepitum non facit sed ut mons premit.

ILLINOIS

Illinois civitas contrariorum extremorum est. Chicago metropolis ingens est, cor industriale et nummarium Occidentis Medii. Gigas culturalis, violentus, ingeniosus, fractus. Reliqua civitas alia historia est: rura, oppida parva, agricultura, paupertas occulta, mens conservatrix.

Regio duplex est: metropolis et rus, novitas et occasus, occasio et defectio, universitates et vici derelicti.

In Illinois mulieres non una de causa evanescent. Evanescent quia inter nimios mundos diversos versari debent, inter nimios ordines fractos, inter nimias postulationes cotidianas quae numquam finiuntur.

Absentia eius urbana, rustica, oeconomica, socialis est. Pendet ex loco ubi vivit, sed effectus idem est: onus fert, non agnitionem.

Mulier ex vicis duris Chicago –

annos 32 nata Chicago duas urbes in una habet: eam quae in pelliculis cinematographicis apparet et eam quam nemo aspicere vult.

In altera vivit. Vici ubi: – violentia normalis est– scholae infirmae sunt– tabernae clauduntur– cura sanitatis nimis cara est– res publica non pervenit– vigiles sero perveniunt aut male perveniunt.

Laborat ubicumque potest: in cauponis cibi celeris, in superforis, in purgationibus, in custodia infantium male soluta, in auxilio minimo. Difficultas eius non una est: decem simul sunt. Liberi

tuendi, pensio solvenda, vecturae lentae, horae impossibiles, ambitus infestus.

Absentia eius urbana est: in urbe toto orbe nota vivit quae numquam ad eam oculos vertit.

Mulier valetudinariorum et clinicarum – annos 44 nata

Illinois quaedam ex gravissimis institutis medicis totius terrae habet. Post illa nomina magnifica sunt milia mulierum: nosocomae, technicae, operariae, curatrices, ministrae auxiliares.

Illae sunt quae haec supra aquam tenent: – loca curationis urgentis – sectiones nimis oneratas – aegrotos fragiles – vices nocturnas – necessitates urgentes perpetuas.

Labor est qui tibi requiem non dat, qui te corpore et animo consumit.

Absentia eius operativa est: si consistit, totus ordo corrui, sed vox eius non tantum valet quantum labor eius.

Mulier est quae omnes curat, nemine eam curante.

Mulier rustica – annos 50 nata

Extra Chicago et procul ab universitatibus iacet Illinois rustica quam pauci norunt: agri vasti, viae vacuae, scholae parvae, valetudinaria longinqua.

Mulieres hic rem difficilem vivunt: – agriculturam temporariam – vitam omnino domesticam – communitates clausas – ministeria pauca – vitia late diffusa inter viros – solitudinem mentis. Occasiones non habet. Alias vias non habet. Rete auxilii non habet.

Absentia eius ad regionem pertinet: in distantia evanescit, non quia nihili est, sed quia ibi vivit quo mundus pervenire non potest.

Mulier Latina ministeriorum – annos 29 nata

Illinois communitatem Latinam ingentem habet, praesertim in Chicago et in suburbiis eius industrialibus.

Mulieres advenae columna invisibilis partium integrarum sunt: – ciborum ministrationis – purgationis – curae senum – deversoriorum – officinarum levium – custodiae infantium – distributionis.

Duriter laborat. Parum meret. Duos labores agit. Anglice loquitur ut potest. Liberos suos sola educat, aut fere sola.

Mulier est quae aliis commode vivere permittit, numquam idem spatium nancta.

Absentia eius oeconomica et linguistica est: vocem non habet, tutelam non habet, tempus querendi non habet.

Epilogus – Illinois

Illinois civitas implicata et onerosa est. Non una tantum absentia feminea est. Saltem quattuor sunt, omnes diversae, omnes verae:

– urbana – sanitaria – rustica – migrans

Scaena mutatur, sed exitus non: mulieres omnia faciunt quae Civitas facere desiit.

Et dum tenet, evanescit. Illinois mulieres non delet quia eas neglegit. Eas delet quia eas pro certo habet.

Meditatio – Illinois

Quaeque civitas veritatem demonstrat. Illinois hoc demonstrat:

Etiam cum mulier ubique est, ab omnibus quae magni momenti sunt abesse potest.

Est in vicibus valetudinariorum, in vicis pauperibus, in ruribus seclis, in laboribus invisibilibus oeconomiae Latinae.

In omni munere necessario adest, sed ab omni mensa excluditur ubi de futuro Civitatis decernitur.

Absentia mulierum in Illinois collationi earum par est: quo magis resistunt, eo minus videntur.

Et haec ipsa aequatio vitiosa est quae hoc caput necessarium facit.

INDIANA

Indiana civitas est quae consuetudinibus viget, non mutatione. Est America Media, ea quae in nuntiis non apparet, quae nihil postulat, quae diem suum agit quasi omnia eadem mansura sint.

Terra est: – Christianismi conservatoris – agriculturae – oppidorum parvorum – industriarum mechanicarum – viarum publicarum infinitarum – modi lenti qui lassitudini non ignoscit. Non est civitas quae erumpit. Est civitas quae consumit. Diem post diem.

Mulieres hic non propter trauma manifestum evanescent. Evanescent quia structurae occurrere debent quae non ad eas excogitata est: familiae, labori, religioni, muneribus rigidis, communitatibus parvis, expectationibus gravibus.

Absentia feminea in Indiana normalis est.

Socialiter accepta. Quasi naturale esset mulieres secundi ordinis esse.

Mulier officinae – annos 33 nata

Indiana plena est officinis: currus, motores, partes, machinae.
Ordines productionis longi, repetiti, strepentes.

Mulier hic laborat in: – compositione – inspectionibus – ordinibus
compositionis – examine qualitatis – horreis industrialibus.

Modus durus, vices laboriosae, corpus quod consumitur.

Mercedes sufficiunt, sed non liberant. Vita eadem manet: domus
→ officina → domus.

Absentia eius corporea est: labor eam ante annum
quadragesimum consumit. Dolor, dorsum, brachia, genua.
Corpus quod subscriptionem ordinis productionis gerit.

Mulier est quae motorem Americae producit, nec sibi praestare
potest quod aedificat.

Mulier Ecclesiarum Evangelicarum – 45 annos

nata

Indiana una ex civitatibus Occidentis Medii religiosissimis est.
Ecclesiae evangelicae ubique sunt, cum communitatibus arte
coniunctis et muneribus clare definitis.

Hic mulieres intra ambitum certum vivunt: – uxor – mater –
educatrix – praesentia devota – persona moralis familiae.

Difficultas non est fides. Difficultas est imperium sociale quod eam
circumdat.

Si discedit, iudicatur. Si vitam mutat, seclusa relinquitur. Si
regulas non sequitur, malum exemplum fit.

Absentia eius culturalis est: se ostendere non potest qualis est, tantum qualis esse debet.

Ubique adest, sed semper ut munus impositum.

Mulier rustica – annos 51 nata

Extra oppida parva et officinas iacet Indiana rustica: agri vasti, domus sparsae, communitates parvae, silentia longa.

Mulieres hic sine auxilio vivunt: – medici pauci – vecturae nullae – tabernae longinquae – scholae opibus minimis – labor agrestis temporarius – officia domestica tota.

Margines non habet. Rete tutelae non habet. Alias vias non habet. Absentia eius geographica est: nimis procul ab omnibus vivit, et nemo ministeria aedificat quae ad eam perveniant.

America lenta et oblita est, et illa ibi capta tenetur.

Mulier ministeriorum minimorum – annos 29 nata

In urbibus Indianae – Fort Wayne, Evansville, South Bend – mulieres laborem sustinent quem nemo videre vult:

– arcaria male soluta – purgatrix – ministra in catenis cibi celeris – curatrix senum – ministra tabernae commoditatis – custos infantium informalis

Multum laborat, parum meret, et semper in mense proximo vivit.

Difficultas eius non tantum nummaria est. Mentis est: futurum non videt. Incrementum non videt. Nullam facultatem meliorandi videt.

Absentia eius socialis est: vitae cotidianae omnium necessaria est et simul ut momento substituenda tractatur.

Epilogus – Indiana

Indiana civitas immota est. Et temporibus immotis mulieres celerius viam amittunt.

Nullae hic magnae conversiones sunt, nullae magnae reformationes, nullus impetus ad mutationem.

Mulier sustinet: familiam, laborem, communitatem, religionem.

Et dum tenet, evanescit. Absentia eius ex normalitate constat: non est nuntius, non est scandalum, non est res urgens.

Est detractio lenta et continua.

Meditatio – Indiana

Quaeque civitas suam absentiae formam habet. In Indiana est forma consuetudinis.

Hic mulier venit et cum invisibilitate vivit a tribus viribus orta: – traditione – labore qui non videtur – communitatibus quae iudicant pro audiendo.

Normalitas cavea fit. Munus identitas fit. Labor officium fit.

Indiana docet absentiam femininam sine malitia construi posse: si nemo umquam rogat quomodo mulier vere se habeat.

Et ideo haec civitas in libro est: quia non tragoedia opus est ut persona deleatur. Vita cotidiana satis est.

IOWA

Iowa cor agrestis Americae est. Spatia infinita frumenti Indici, sojae, fundorum, sirorum, viarum rectarum, domorum longinquarum. Ab extra civitas simplex videtur: labor, familia,

silentium. Sed qui ibi vivunt sciunt simplicitatem esse personam. Post eam latet implicatio quam nemo explicat.

Iowa nec nova nec retro versa est: immota est. Immota solida, agrestis, conservatrix, practica. Civitas ubi orbis terrae omnia decernit, et mulieres se accommodare debent modo qui vitam earum non respicit.

Hic mulieres non propter eventus tragicos evanescent. Evanescent propter lassitudinem perpetuam, munera immutata, defectum aliarum viarum, terram vastam et vacuam quae tempus, vires, identitatem earum devorat.

Absentia mulierum in Iowa agrestis, domestica, mentis est. Evanescentia lenta est quam nemo videt quia «normalis» videtur.

Mulier fundi – annos 37 nata

In fundo non «adiuvat». Semper laborat.

Ante lucem expergiscitur, animalia includit, instrumenta parat, segetes curat, purgat, coquit, ordinat, vehiculum agit, reficit. Orbis est numquam finiens: tempus post tempus, annus post annum.

Stipendium non habet. Horas laboris non habet. Tutelam non habet.

Labor «familia» habetur, et ideo e numeris, rationibus, agnitione evanescit.

Absentia eius oeconomica est: dimidiam partem laboris facit, sed nusquam invenitur.

Necessaria est, sed in documentis non exstat.

Mulier quae vivit inter religionem et

Communitatem – annos 45 nata Ecclesiae in oppidis parvis Iowae plus valent quam res publica. Munera, mores, fines decernunt. Et mulieribus fabula scaenica semper eadem est:

– mater – uxor – persona honesta – communitati dedita – numquam extra ordinem

Discedere non potest sine nota. Vitam mutare non potest sine reprehensione. Se fragilem ostendere non potest sine «interventu» communitatis.

Absentia eius culturalis est: identitas eius non sua est, communitatis est.

Intra munus vivit, non intra se ipsam.

Mulier laboris minimi – annos 31 nata

In urbibus mediocribus – Des Moines, Cedar Rapids, Davenport – mulieres labores tenent qui totam civitatem sustinent:

– arcaria – purgatrix – ministra cauponae – operariae cibi celeris
– ministrae domus senum – custodes infantium – curatrices senum mercede exigua

Vices longae, mercedes exiguae, motus nullus.

Vita eius summa est parvorum laborum: horae confertae, liberi, sumptus, benzinum, pensiones crescentes, stipendia quae numquam mutantur. Absentia eius socialis est: sine ea omnia consistunt, sed nemo eam personam praecipuam oeconomiae habet.

Substitui potest, etiam si re vera substitui non potest.

Mulier quae in distantia vivit – annos 52 nata

Iowa ingens est. Domus sunt 30, 40, 50 minutis a superforo.
Clinica horae itinere abesse potest. Scholae raras sunt. Vecturae
fere nullae.

Mulier quae hic vivit obit: – hiemes asperas – res urgentes sine
auxilio – morbos per se curatos – solitudinem mentis – officium
totum domus et liberorum – defectum incitamentorum, retium,
communitatum vicinarum.

Si quid accidit, nemo per horas adest. Si animo frangitur,
neminem habet cui narret. Si difficultatem habet, eam regit ut
potest.

Absentia eius geographica est: in distantia evanescit. Distantia
quam mundus non videt quia eam non experitur.

Epilogus – Iowa

Iowa civitas est quae labore tacito viget. Terra sonum non edit.
Neque mulieres quae eam sustinent.

Absentia earum cotidiana est: non insignis, non conspicua, non
nuntiata. Familiam, fundum, laborem, communitatem sustinent.
Et dum se sustinent, in officiis evanescunt.

Iowa mulieres non delet. Tantum eas non aspicit.

Meditatio – Iowa

Quaeque civitas latus aliquod absentiae revelat. In Iowa absentia
formam normalitatis gravis induit.

Est opinio «semper hoc modo factum esse», mulieres sustinere
debere, non postulare, laborem earum naturalem esse, vocem

earum minoris momenti esse quam terram, familiam, modum agrestem.

Iowa docet absentiam femineam violentia non egere. Traditio numquam in quaestionem vocata satis est.

Et ideo pars libri est: ut Americam ostendat quae non mutatur et mulieres quae pretium immobilitatis eius solvunt.

KANSAS

Kansas spatium vastum et vacuum est. Agri, ventus, viae rectae, horizontes aeterni. Multis nihil est nisi transitus inter civitates maioris momenti. Iis qui ibi vivunt, geographia est quae vitam eorum format: solitudo, traditio, labor agrestis, communitates parvae quae lente mutantur, si umquam.

Kansas mulieres non violentia conspicua necat. Eas necat repetitione, solitudine, defectu aliarum viarum, cultura quae ne digitum quidem cedit.

Civitas est ubi omnia premunt: via, distantia, religio, labor agrestis, iudicium communitatis.

Mulier hic non propter factum evanescit. Propter modum evanescit. Modum qui eam numquam in medio ponit.

Mulier magnorum fundorum – annos 38 nata

Kansas agricultura industriali viget. Machinae ingentes, messes intensae, labor numquam finiens.

Hic mulieres pars necessaria catenae productionis sunt: – vehicula agunt – animalia curant – rationes familiae regunt – cibos omnibus ordinant – tempora, semina, messes inspiciunt – conservationem faciunt – domum et liberos curant.

Tantum laborat quantum vir, saepe plus. Sed publice
«materfamilias domestica» est.

Absentia eius oeconomica est: valorem producit, sed in redditibus,
documentis, statisticis non apparet.

Columna est sine agnitione.

Mulier parvarum communitatum – annos 47 nata

Oppida parva Kansas ut organismi clausi funguntur. Omnes inter
se noscunt. Omnes de se invicem loquuntur. Omnes se invicem
iudicant. Mulieres munera rigida vivunt: – mater – uxor – persona
devota – praesentia perpetua in ecclesia – fulcimentum
communitatis – opera in scholis localibus.

Vitam mutare non potest quin observetur. Corruere non potest
quin notetur. Se ipsam renovare non potest quin iudicetur.

Absentia eius culturalis est: sibi non pertinet; communitati
pertinet.

Libera non est: ad usum est.

Mulier Quae in Ministeriis Minimis Laborat – 33

annos nata

In urbibus mediocribus – Wichita, Topeka, Overland Park –
mulieres laborem fundamentalem societatis faciunt:

– arcaria – purgatrix – ministra tabernae ciborum – ministra
cauponae – ministra domus senum – adiutrix scholae

Duriter laborat, parum meret. Incrementum non habet, cursum
honorum non habet, instrumenta non habet.

Vita eius constat ex: vicibus instabilibus, liberis curandis, ministeriis publicis pauperibus, et pensione quae dimidiam stipendii partem devorat.

Absentia eius socialis est: omnia facit, sed Civitati non est res prima.

Substitui potest. Et hoc eam delet.

Mulier quae in distantia vivit – annos 53 nata

Kansas vasta est. Domus sparsae, viae infinitae, oppida multis chiliometris separata.

Mulier quae hic vivit solitudinem totam obit: – valetudinaria longinqua – scholae rarae – vecturae pauperes – vicini pauci – auxilium sociale fere nullum.

Hiems longa est. Aestas aspera. Et omnia — omnis difficultas — in eam cadunt.

Si currus frangitur, exspectat. Si medico eget, horas vehiculum agit. Si animo corrui, rete non habet.

Absentia eius geographica est: in regione evanescit quae non aedificata est ut eam tueatur, sed tantum ut transeatur.

Epilogus – Kansas

Kansas civitas simplex est. Sed simplicitas eius fallax est. Post silentium, agros, ventum, vias vacuas latet certamen perpetuum quod nemo videt.

Hic mulieres omnia sustinent quae civitatem supra aquam tenent: terram, domum, familiam, communitatem, laborem.

Et dum tenet, evanescit.

Absentia eius constat ex: – muneribus rigidis – solitudine – labore agresti sine nomine – ministeriis minimis – distantia mentis et corporis. Kansas mulieres non trauma delet. Eas consuetudine delet.

Meditatio – Kansas

Quaeque civitas formam aliquam absentiae revelat. Kansas omnium tacitissimam revelat: eam quae a geographia et traditione construitur.

Hic mulier totam vitam intra munus vivere potest, intra distantiam, intra laborem non agnitum, numquam tempus aut spatium habens ad cogitandum quae vere sit.

Kansas docet absentiam mulierum violentiam aut paupertatem extremam non requirere. Satis est terra quae non mutatur et cultura quae non audit.

Et ideo haec civitas hic est: ut ostendat quomodo America rustica mulieres oneret, numquam id fatens.

Ferdinando Frega